עין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 95 שנה להיווסד הקיבוץ

30 שנה לרצח רבין

ב-4 בנובמבר ימלאו 30 שנה לרצח. רבים מאיתנו חווינו את האירוע, ורבים עוד לא נולדו. לאחר הרצח הוציאו בקיבוץ חוברת ובה דברים לזכרו, מתוכה נלקח המכתב שלהלן, שהוא תשובה של רה"מ רבין למכתב שכתבו לו חניכי המוסד החינוכי נעמן. המכתב נמצא בעלון, יחד עם קטעים נוספים.

חניכי המוסד נעמן

שלום רב,

קיבלתי בתודה וקראתי בעיון רב מכתבכם אלי מיום 6.5.94, בעקבות חתימת הסכם עזה-יריחו.

ברכותיכם ודבריכם החמים חם לי ולשרי הממשלה מקור-עידוד להמשך הדרך שמן הסתם יהיו בה מכשולים וקשיים לא מעטים, בצד קורת-רוח ותחושת סיפוק וגאווה. אנו מאמינים שזהו מעשה נכון ונבון, למען ילדינו.

תודה לכם מעומק חלב על ברכתכם.

יצחק רבין

עלון מס' 3 (3346)

ט' חשוון תשפ"ו, 31 אוקטובר 2025

מאמרכת

בעלון האחרון התבשרנו על המפגש בין **ביבי** ונשיא ארה״ב **טראמפ.** מפגש זה הביא את עלה הזית, ששנתיים ועוד חיכינו לו. יש הסדר והחטופים יוחזרו. העלון הנוכחי רק משלים ומציין שהעסקה התקיימה אבל לא הסתיימה. אנחנו מחכים, בתקווה שהחטופים הנרצחים יגיעו אל משפחותיהם ויטמנו בקבר בישראל.

אני וזוגתי יצאנו לפוש קצת על הדנובה, והיינו קשובים לחדשות מהארץ. ביום בו החזירו את החטופים כל כך רצינו להיות בארץ ולשמוח עם כל עם ישראל! חלקנו את שמחתנו עם קבוצת הישראלים איתם טיילנו.

ואם הזכרתי את השיט בדנובה – ראו זאת כהמלצה. השיט השקט, הנופים בשתי גדות הדנובה והקולינריה המדהימה, פרי בישול השפים שבספינה חגיגה אמיתית. אם קצת התרשמתם, אנחנו נשמח לספר על אותם תשעת ימים קסומים בהם זכינו.

ובעלון – **דפי** פותחת לנו דלתות אל מאחורי הקלעים, אל שני המנהלים שלנו, **שי וקורן**, שמספרים בקצרה על עברם וניסיונם בתפקידים אותם הם ממלאים אצלנו ;

לפני 30 שנה נרצח ראש ממשלתנו **יצחק רבין ז״ל**, בסיום הפגנת ענק לתמיכה בלתי מסויגת בו, ובמהלכים אותם תכנן וביצע. ברור לכולנו שבאחת נקטע הסיכוי שלנו לקבל מזרח תיכון חדש, מה שהיה מונע את ה-7 באוקטובר ; ובאותה נשימה – הכאב והתסכול על **רון ארד**, שמטוסו נפגע מעל שטח אויב וארגון 'אמלי' הצליח להגיע אליו לפני צה״ל. כל זה לפני 39 שנים ב-16 לאוקטובר 1986. נתפלל שלא יהיו עוד רון ארד(ים).

משׂ עצמון על שלוחותיה מסכמת את פינת אליפות המשפחות בכדורעף ע״ש **יונתן עצמון ז״ל** בסוכות 2025. ובאותו הקשר – מידע על קבוצת הכדורעף שלנו והסיכויים לאליפות.

שתהיה לנו שבת מוצלחת,
מוכה

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3	דף תרבות
4-5	30 שנה לרצח רבין
6-7	המנהלים מתראיינים
8-9	מהנעשה בחינוך
10	מילים לסיום אליפות המשפחות בכדורעף
11	ידיעות מקבוצת הכדורעף שלנו
12	חדשות טובות ממרפאת השיניים
13	סבבא
14	שלומות מהספריה ושיר אחד בשבוע
15	שאילתא
16	חייו של תינוק ניצלו
17	דף הסאטירה וההומור
18	החטוף שעדיין לא שב

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם.

עורך: מוכה אלר, חברת מערכת: דפי עליון. פנימי, אין להפיץ או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ. כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

דפתרבות

סיימנו את חודש אוקטובר, שהיה גדוש באירועים:
הקמנו את הסוכה הקהילתית; הילדים (בעזרת המבוגרים) עזרו להכין את הקישוטים; ב10/7 צפינו ביחד בטקס הזיכרון הלאומי של משפחות ה-7 באוקטובר; נפגשנו בסוכה לקפה מרפסת עם קינוחים מפנקים. הודנו לעופר משה על שנותיו הרבות בהן הוביל את ענף המזון, ושרנו בקריוקי (גילינו כישרונות חדשים פה בקיבוץ); את החגים סיימנו עם טורניר הכדורעף לזכרו של יונתן עצמון, בהפעלות לכל המשפחה והתפנקנו בארוחת צהרים בהובלת רוית שחף והצוות המיומן.

תודה מכל הלב לכל מי שלקח חלק בארגון האירועים.

אירועי תרבות קרובים:

30 שנה לרצח יצחק רבין

ב-4/11, יום שלישי ב-18:00, נציין 30 שנים לרצח יצחק רבין בשיתוף מועדון יום ג'.
כולם מוזמנים למועדון לחבר להרצאה - בא שיר עברי. רונן בר גרוס יספר שלנו על השירים שמייצגים את הזיכרון של יצחק רבין. נכיר את נסיבות כתיבתו של כל שיר ונשיר ביחד שירים אהובים.

צועדים יחד למען המועדון לסרטן השד

ביום רביעי, 05/11 בשעה 16:15 ניפגש להליכה קהילתית במרפאת נעמן.
נשים, גברים, ילדים ומשפחות - כולם מוזמנים להליכה משותפת לתמיכה במאבק בסרטן השד. ביחד נצבע את המרחב בוורוד, נרים את הראש ונזכיר לכולנו כמה חשובה הבדיקה והמודעות!
אנא הביאו אתכם נעליים נוחות, פריט ורוד וחיוך. הפינוקים עלינו.

משחק בירפונג

השכבה שהשתחררה לאחרונה מהצבא מארגנת אירוע חברתי בחדר האוכל.

את המשחק משחקים בשתי קבוצות. כל קבוצה עומדת בצד אחד של שולחן, ובכל צד יש כוסות בירה. על השחקנים לזרוק כדור טניס שולחן מצד אחד של שולחן במטרה לקלוע לתוך אחת מכוסות הבירה שבצדו השני. אם מצליחים לקלוע, שחקני הצד השני צריכים לשתות את הבירה שבכוס שבה נחת הכדור. ניתן לרכוש כרטיסים דרך קישור במקומי.

30 שנה לרצח יצחק רבין

כפי שנכתב בשער העלון, הקטעים המובאים להלן נלקחו מתוך חוברת שיצאה בקיבוץ לאחר רצח רבין והוקדשה לזכרו. הקטע הראשון הוא המכתב ששלחו חניכי מוסד נעמן לרבין ז"ל, אותו מכתב עליו נאות רבין להגיב:

המוסד החינוכי של השומר הצעיר **נעמן**
עין המפרץ, יסעור, כפר מסריק
תאריך: 22.12.93

אל: ראש ממשלת ישראל – מר יצחק רבין

שלום רב,
אנו חניכי מוסד חינוכי "נעמן" של הקיבוצים כפר מסריק, עין המפרץ ויסעור, מבקשים לחזק את ידיך במעשה השלום עם שכנינו הערבים.
אנו מברכים על ההצלחה בחתימת הסכם העקרונות עם אש"ף, ומקיים שתהליך השלום יימשך. תתגברו על הקשיים מבית ומחוץ בכדי להביא את השלום המיוחל להפסקת המלחמות ושפיכות הדמים בארץ.
בימים קשים אלו אנו רואים את הנכונות מצד רובו של העם להתלכד ולפעול למען השלום, למרות המכשולים.
אנו מאמינים שאתה וממשלתך תעשו ככל שביכולתכם על מנת להביא את השלום במהרה, וקוראים לכולכם לראות בצמצום הפערים בחברה הישראלית חלק בלתי נפרד מהמאבק לשלום, שצריך להיות לו ביטוי משמעותי בסדרי העדיפויות של הממשלה והתקציב.
אנו רואים עצמנו מחויבים להיאבק יחד איתך על דעת הקהל ברחוב הישראלי, ככל שנדרש.
בברכת חזק ואמץ!
חניכי ועובדי מוסד חינוכי "נעמן" השומה"צ

יצחק רבין/ נואל בר זיו

לא היתה לי היכרות אישית עם יצחק רבין. כששרתי במלחמת השחרור במטה חטיבת הנגב, יצחק היה אז קצין מבצעים של חזית הדרום – הייתי נוכח בתכנונו את הקרבות כקצין מטה החטיבה, עקבתי אחרי התוכניות ואחרי הקרבות. כיום, אחרי הירצחו, אני מנסה לשחזר את פעילותו.

היה זה לקראת ובעת מבצע "עש המכות" (מבצע ע'). עדיין צה"ל היה חלש, חסר אמצעי לחימה, ולא מאומן מספיק. החטיבה היתה בדרום הארץ להתאוששות. הוטל עלינו לכבוש את הכפרים מזרחית לפלוג'ה, ולפרוץ דרך לחטיבה דרומה לכיוון באר שבע, אך לא הצלחנו להבקיע את קווי המצרים.

למחרת צצה תוכנית חדשה: לעברו את הקווים המצריים ולהגיע לאזור שובל – שער הנגב. כל זה בוצע, ואכן אחרי הלילה הגענו לאזור ההתכנסות. הסתערנו וכבשנו את באר שבע. כל המהלכים הנ"ל תוכננו ע"י יצחק רבין, שאף שלט בהם מרחוק וידע לשנות את תוכניות הקרב לפי ההתפתחות.

יצחק תכנן את המהלכים באסטרטגיית "ההתקפה העקיפה", למרות שהוא לא למד בבי"ס צבאי גבוה עד אז. הוא הקנה לעצמה את התאוריות מספריו של האסטרטג הבריטי לידל הרט. הדבר הביא אותו לתכנן מהלכים של החטיבה לניתוק הצבא המצרי מאזור אשקלון-אשדוד ולשחרור יד מרדכי. מאידך הוא יזם מלחמה של יחידות קטנות שהסתננו באזור הדרום (כעין עקיצות יתוש). בסך הכל הוא התגלה כאסטרטג ממדרגה ראשונה וכמנהיג צבאי דגול.

יצחק רבין נרצח ע״י הסטודנט הפושע. כעת כולם חכמים לאחר מעשה. איפה היינו? האם לא ראינו את הכתובות על הקיר? אכן היו כאלה, אך לא האמנו. עתה יש לעשות סדר– בקרית ארבע הוקמה יד לזכר הרוצח ברוך גולדשטיין. מדוע לא הורסים אותה? בתום מלחמת ששת הימים הקימו הערבים מצבות זיכרון ליד החומה הדרומית בירושלים וצה״ל הרס אותם, ואת היד הזאת לא ניתן להרוס?

אני יושב מול הטלוויזיה ובוכה. אני מתרגש לזכר יצחק ונפעם מן האהבה של המוני העם לגיבור לאומי אמיתי, שהביא לנו את השלום.

אשליה מתוקה מדי/ שמואל צימט

נסעתי לעצרת התמיכה בשלום. הרוב הדומם, בכבודו ובעצמו, קם מן הכורסא, ארז תרמוס וסנדביצ׳ים ונסע להפגין נוכחות אחרי 13 שנה של נוחיות. נסעתי למין האיזון. היתה לי תחושה שהפעם חייבים (וגם הופעל לחץ קל מצד האישה). חוץ מזה היתה לי פגישה עם הבת הת״א. אז נוסעים!

כבר בחדרה נתקענו בפקק ארוך של אורות אדומים, כולם לת״א. האוטובוס שלנו צפר בלי הרף, אולי כדי לחפות על העובדה שבסה״כ הסתכמה נציגות עין המפרץ לעצרת התמיכה בשלום בשמונה עשר נפשות מסורות. באורח פלא הצלחנו להגיע בדיוק בזמן לעצרת. התפזרנו איש איש לדרכו בים האדם, שנשפך ללא הרף לכיכר מלכי ישראל והרחובות הגובלים בה.

זאת באמת היתה עצרת ללא הפסקה. האווירה היתה אופטימית – אף פעם לא חשבנו שאנחנו כל כך רבים. צ׳יץ׳ (ראש עיריית ת״א לשעבר) אמר, וחזר על זה עוד פעם: ״עוד לא היתה עצרת המונים כזאת בהיסטוריה של ת״א.״ אח״כ אמר מישהו אחר שגם בהיסטוריה של המדינה עוד לא היתה עצרת כל כך רבת משתתפים. היו נאומים אמיצים, השלום נישא באוויר ועל כפיים.

כשהשירים זומרו, המשתתפים המהמו את המנגינה ואפילו רקדו קצת, כל נואם קיבל את מחיאות הכפיים המגיעות לו. זאת לא היתה הצטופפות בנוסח העצרות החרדיות (שם הם נדחסים לים של כובעים שחורים) אלא משהו נינוח, בטוח כל כך, חיובי!

אנשים הסתובבו בנחת. בלונים אדומים, לבנים וסגולים הופרחו לשמיים, נושאים עמם ברכת שלום למדינות הסירוב. יוסי שריד אמר: ״את השלום כבר אי אפשר לעצור!״ ורבין אמר: ״לא לאלימות!״

שתי בנות צעירות קשרו בלונים אדומים לשערן, וכך הסתובבו כשהבלונים מושכים את קווצות שערן לשמיים. משהו מהסרטים! אבות הניפו ילדונים על הכתפיים, אבות אחרים דחפו עגלות תינוקות. זה היה יותר קשה, בגלל ערימות נייר ומדבקות שהיו פזורים בכל מקום. חבורות בני נוער בחולצות כחולות (כן!) עשו ״רכבת״ בין האנשים כששרו את שיר השלום, וכל השלטים שלפנינו התנדנדו בקצב אחד. פשוט היתה אווירת ניצחון.

את השיר של אביב גפן שמענו כבר בחצי רגל הביתה. הספקנו לשיר את התקווה מקצה הכיכר, והתחלנו בדרך הארוכה חזרה הביתה לכורסה. זה היה משהו, אנחנו גדולים!!

בטרמפ לגני יהושוע שמענו ברדיו שמישהו דיווח על ״יריות במהלך העצרת, עכשיו בודקים״... יריות?! צחקנו! הרי רק עכשיו היינו שם ולא שמענו שום יריות... סתם ברווז עיתונאי. הגענו לאוטובוס וישבנו לחכות לכולם. כעבור כ-10 דקות פרץ הנהג פנימה כדי להדליק את הרדיו ואמר: ״היו יריות, ירו ברבין״... מרגע זה היינו צמודים לרדיו.

אני לא רוצה להיות חכם אחרי 13 שנה של אפאטיות פוליטית, אבל לא מפסיק לנקר לי, שאם היינו קצת יותר ברחוב, יותר אקטיביים מול הימין הפרוע, יותר מגיבים, פחות מסתירים ומסירים מדבקות של ״שלום עכשיו״ מהרכבים שלנו... אולי – אולי הם לא היו מרגישים כל כך צודקים, ואז אולי לא היו מקבלים פקס מהשמיים ״לחסל את המורדים״.

הלב כואב בגלל שהכל אפשרי עכשיו. שברו את הכלים ולא משחקים.

המנהלים מתראיינים/ דפי

בצאת שנה וחצי לכהונתו של **קורן** כמנהל תפעול הקהילה, ובואך שנה לכהונתו של **שי** כמנהל הקהילה, נפגשנו לשיחה. השניים כבר מכירים את הקיבוץ וחושבים על כיווני פיתוח עתידיים:

שי, ספר קצת על עצמך – מה הרקע האישי והמקצועי שלך?

אני בן וחבר קיבוץ גדות, נשוי פלוס שני ילדים גדולים. יש לי תואר בהוראת מוזיקה, ובתחילת דרכי לימדתי מוזיקה, ובמקביל ריכזתי ועדות שונות בגדות וגם ניהלתי ענפים. בהמשך כיהנתי כמנהל קהילה בגדות למשך שבע שנים, במהלכן הובלתי תהליך הפרטה. אחר כך כיהנתי כמנהל קהילה או יו"ר בעוד שישה קיבוצים. עין המפרץ הוא הקיבוץ השביעי שבו אני ממלא תפקיד ניהולי.

האם תוכל, כמנהל וותיק, לתאר את התהליך הניהולי בקהילה קיבוצית?

תפקיד ניהולי דומה לנישואים - רק יותר אינטנסיבי ועם יותר אנשים. בהתחלה ישנה אופוריה והתרגשות מהמפגש עם החדש, וכשהמנהל החדש הוא חבר קיבוץ (של הקיבוץ שהוא מנהל) אנשים גם מרגישים קשר אישי כלפיו. לא פעם המנהל החדש פוגש בתחילת כהונתו ציפיות לפתור סוגיות רבות ומורכבות מהעבר הרחוק, דבר שקשה לאור הזמן שחלף. אחר כך מגיע שלב התרגלות, בו קורה תהליך של הפריה הדדית. ממלא התפקיד לומד להפנים את נוהגי המקום ואנשיו, והציבור לומד להכיר את תפיסת העולם ודרך עבודתו של ממלא התפקיד. ככל שחולף ועובר זמן רב יותר, נוצרים גם קונפליקטים. חלקם על רקע חוסר הסכמה במקרים פרטיים, וחלקם בשל חוסר הסכמה על הכיוון והחזון.

איך זה משפיע על הקשר עם החברים לאורך זמן?

מנהל קהילה, וגם מנהל תפעול הקהילה, הם תפקידים שיש בהם את החיכוך הגבוה ביותר עם הציבור. ניהול הקשרים הוא גם בצד האישי וגם בצד הציבורי הרחב. לצד הרבה קשרים טובים ונעימים יש גם קשרים שלא עולים יפה, ונוצרים גם משקעים. לכן, לדעתי, מנהל קהילה צריך לכהן לכל היותר תקופה של כ-4-5 שנים ולאחר מכן לפנות את מקומו. ההתחדשות של ממלאי תפקידים בריא גם לממלא התפקיד עצמו וגם לציבור.

מה גרם לך לבחור דווקא בתפקיד מנהל הקהילה בעין המפרץ?

לפני שהגעתי לעין המפרץ סיימתי קדנציה כמנהל קהילה באלונים. הייתי מועמד לתפקיד גם בעין המפרץ וגם בתל קציר. התלבטתי, ולבסוף בחרתי בעין המפרץ בגלל האתגר – זה קיבוץ עם הרבה חברים, ויש בו פעילות עסקית וקהילתית ענפה. בנוסף, הקיבוץ טיפל היטב בחמשת החלקים המרכזיים של ההפרטה, כך שיש כאן פניות לעסוק ולהעמיק יותר בתחום הקהילתי-אנושי, דבר שלעיתים מוזנח עקב העיסוק המאסיבי בתחומים הגדולים.

אתה מזכיר את חמשת החלקים של ההפרטה. למה אתה מתכוון?

חמשת התחומים הגדולים שמשלימים ביחד את כל מעשה ההפרטה בקיבוצים הם:

1. שכר דיפרנציאלי – נושא זה בדרך כלל מטופל ראשון.
2. שיוך דירות – בדומה לשכר, גם שיוך הדירות נוגע בחברים באופן אישי, לכן בדרך כלל בקיבוצים דואגים לטפל גם בכך, אך זה לוקח זמן רב.
3. שדרוג תשתיות – נושא זה מתלווה לשיוך הדירות. אם הדירה שייכת לחבר, אז עולה הצורך להפריד בין תשתיות פרטיות לציבוריות.
4. שיוך פירות נכסים.
5. צמיחה דמוגרפית.

כשאתה מסתכל על עין המפרץ כיום – מהן בעיניך המשימות המרכזיות של מנהל קהילה?

כמנהל קהילה חשוב לי לשמור על שירותים מוניציפליים טובים – רווחה, תשתיות, כבישים, חשמל, דואר וכו'. בנוסף אני מזהה אתגר שהקיבוץ עומד בפניו, והוא שהתשתיות החברתיות

הקיימות לא לגמרי מותאמות לשינויים שהקיבוץ עובר. מדי שנתיים נכנסות לקיבוץ כעשרים עד עשרים וחמש משפחות חדשות, ובמקביל, לצערנו, חברים נפטרים. ככל שעוברות השנים מתרבה האוכלוסייה החדשה, וצריך להתאים את הקיבוץ לשינוי הטבעי שמתרחש בו.

אילו התאמות אתה שוקל לבצע?

מכיוון שעדיין לא מלאה שנה לכהונתי בעין המפרץ, אני עדיין לומד את הקיבוץ. בקרוב נתחיל לתכנן את תקציב השנה הבאה, ובמסגרתו נרצה להכניס עדכונים שונים. אני חושב שרצוי להפחית מעט את רמת החיכוך בין החבר למוסדות הקיבוץ. **למה כוונתך?** קיימת תופעה של חברים שתלויים במוסדות הקיבוץ, על אף שהקיבוץ עבר הפרטה, ולדעתי רצוי שתופעה זו תפחת – כמובן תוך התייחסות לכל מקרה לגופו. חשוב לציין שבשנת 2026 יעודכנו שתי החלטות חשובות – גובה הפנסיה ומדרגות מס האיזון. כשנדון בשתי ההחלטות האלה בהחלט אביא את האני מאמין הניהולי שלי.

הזכרת את עניין המיסים. איך אתה רואה את המצב כיום?

לדעתי גם מיסי הקהילה וגם מיסי האיזון גבוהים בהרבה ממה שהם צריכים להיות. זה מייצר קיפאון וסטיכיות מאחר ויש "הרבה כסף" ואין סיבה להשתפר, להצטיין, או לחפש מקורות הכנסה נוספים.

אתה יכול לתת דוגמה?

ענפי הקהילה הקלאסיים (ח"א, מכבסה, רכב, כלבו) אבל לא רק, חייבים לעבור שינוי תפיסתי, שהיה צריך לקרות עוד בתחילת שנות המעבר מקיבוץ שיתופי למתחדש. יוזמה, הגדלת הכנסות/לקוחות והקטנת סבסודים חייב להיות על סדר היום שלהם. אני מודע לכך שחדר האוכל, למשל, הוא פרה קדושה. אין רצון או כוונה לסגור אותו. אבל צריך לקחת בחשבון שגם פרות קדושות עלולות לא לשרוד אם הן לא יתאימו את עצמן למציאות המשתנה.

לסיום – באופן כללי, איך אתה 'חש' את הקיבוץ?

אני רואה את עין המפרץ כקיבוץ שנעים להיות בו. זה קיבוץ עם אנשים טובים. יש פה שאר רוח, והקיבוץ נמצא במקום טוב מבחינת השלמת תהליכים. לצד זאת צריך לעבוד, להמשיך קדימה, לפתח ולדאוג שהקיבוץ יהיה מותאם לקהילה המתחדשת ולייצר תשתית חברתית מתאימה.

קורן – מה הרקע האישי והמקצועי שלך? אני בן וחבר קיבוץ הזורע, בן 45, נשוי פלוס שלושה. למדתי עיצוב פנים, עסקתי במסעדנות ושיווק, ניהלתי את ענף המזון בזורע, כיהנתי כמנהל קהילה בזורע ולאחר מכן בקיבוץ אפיקים.

מה גרם לך לבחור בתפקיד מנהל תפעול הקהילה בעין המפרץ?

במקביל לכך שהתקבלתי לעין המפרץ התראיינתי והתקבלתי לעבודה בעוד שני קיבוצים, ובחרתי לבוא לכאן. מספר פרמטרים השפיעו על ההחלטה: בעברי ניהלתי קהילות בקיבוצים גדולים והיה לי חשוב להמשיך באותה דרך; בנוסף, הקיבוץ בשלב אבולוציוני מעניין וחשוב - שלב של התאמות ודיוקים של התפעול, המענים, השירותים, הסבסודים, והחלטות שהתקבלו.

כיצד אתה מגדיר את תפקידכם כמנהלים בקיבוץ כזה?

בעיני, תפקידנו כמנהלים הוא מחד להתקדם, לשמר תנועה, לעודד עצמאות ולשאוף להתאמות נכונות עבור החברים. מאידך לא לפגוע בעמודי התווך – ערבות הדדית, מערכת בריאות פעילה, יוזמת ותומכת, חינוך קיבוצי איכותי ותרבות ענפה.

מה חשוב בעיניך במיוחד לשמור עליו בהמשך הדרך?

חשוב להפנות את המשאבים למי שבאמת צריך, לוודא שהשכבות המבוגרות אינן נפגעות ושהמרקם החברתי והקהילתי נשאר שלם ואיתן.

מהנעשה בחינוך/ רונית רייז

"כשם שיש נקודה ראשיתית לכל יצירה, כך יש בכל אדם 'בראשית' אישי, שממנו הוא בונה בכל בוקר את יומו ואת עולמו. שנזכה להתחלות חדשות, ליצירה, להתחדשות ולבחירה בטוב בכל יום". (הרב קוק)

יוסי בן סימון סיים את תפקידו כחבר הנהלת חינוך אחרי שש שנים. תודה יוסי על תרומתך מניסיונך ומקצועיותך.

להנהלה החינוך הצטרפו השנה הילה בן אשר וליטל עומר.

בהנהלת החינוך חברים כיום: עמר עמיר, ענת קורן, אתי כהן, רונית רייז, קורן רביב (בתוקף תפקידם), ונציגי הציבור – עמית חורב, אורן סלוק, הילה בן אשר, אלינור קושניר, רועי נוריאל, ליטל עומר ואיתן שפיר.

בימים אלו אנו מדייקים את הגדרות התפקידים במערכת החינוך, בליווי **עפרי בשן** ממשמר העמק.

אנו מקיימים שיח ודיונים בתוכנו ועם המחלקה לחינוך בלתי פורמלי במועצה, על החזרת פעילות תנועתית והדרכות לילדי ונערי עין המפרץ. עד השנה היו אצלנו בוגרי י"ב הנמצאים בשנת שרות, הם מאד התחברו לילדים ולנערים ויצרו פעילויות חינוכיות מותאמות גיל. השנה אין לנו נערים בשנת שרות, קיבלנו חיילים בפרק משימה, יעל ועומר, שפועלים פעמיים בשבוע בנעורון הצעיר והבוגר.

אחת הסוגיות המאתגרות היא קליטת משפחות שוכרות/רוכשות עם ילדים בגיל חינוך לאחר פתיחת שנת הלימודים, כאשר הגנים ובית הספר בתפוסה מלאה. אנו מחויבים לקלוט את הילדים — לעיתים תוך הוספת אנשי צוות (עלות כספית) ורצון לא לפגוע באיזון החברתי שנוצר. זהו נושא הדורש תשומת לב קהילתית.

בית החינוך "אופק"

מנהלת בית החינוך, **חגית ברוך,** נפגשה לאחרונה עם הורי עין המפרץ והציגה את תפיסתה החינוכית. אחת ממטרותיה המרכזיות היא חיזוק האמון ושיתופי הפעולה בין הקהילות לבית החינוך. התרשמנו מהצגת דרך עבודתה וכוונתה להעמיק את המעורבות הקהילתית. אנו מאחלים לה ולצוות הצלחה רבה. תודה להורי 18 המשפחות שהגיעו למפגש.

עלתה סוגיית שעות החזרה מבית הספר – כיום בין 15:15 ל־17:00, כאשר חדר האוכל כבר סגור. עמר ואושרית בוחנות ומנסות אפשרויות מול חדר האוכל, ובית החינוך בוחן פתרון קייטרינג שיופעל במהלך הלימודים.

בין הנושאים והבקשות שעלו מצד ההורים:

- לבחון אפשרות להקמת חטיבת ביניים נוספת במתחם נעמן, בעקבות הגידול במספר התלמידים (כיום כ־1,250 באופק).
- הקפדה על איכות המחנכים והמורים המקצועיים, במיוחד באנגלית. בחינת הקמת מגמות טכנולוגיות בחטיבה העליונה.

נושא כבד שנדון לאורך מפגשים רבים **בוועד המנהל** של בית החינוך הוא בחינת הבעלות על בית החינוך. האם להמשיך **במסגרת העמותה** (הבעלות הנוכחית), או לבדוק אפשרות להעברת הבעלות **למועצת מטה אשר, או לרשת חינוך קיימת.**

השאלה המובילה את הדיונים - מהי טובתו של בית החינוך מול המציאות הנוכחית? בדיון האחרון השתתפו מוזמנים המייצגים גורמים מקצועיים רלוונטיים ובעלי עניין בסוגיה. שאלות רבות עולות בבחינת היתרונות והחסרונות בניהול דרך העמותה, או דרך הרשות. מהו הערך המוסף בניהול ביה"ס ע"י העמותה? האם בדרך הניהול הנוכחית אנו אכן מרוויחים ערך נוסף? לכל בחירה שתתקבל יהיו השלכות רבות. ההחלטה שהתקבלה בוועד המנהל היא להמשיך

ולנהל את בית החינוך תחת העמותה בה חברים הישובים המזינים את "אופק", תוך העמקת הקשר והשותפות בין הבעלות ובית החינוך. יגובש מסמך עקרונות שיעבור להנהלות הקיבוצים לקבלת החלטה - האם הקיבוץ רוצה להישאר חבר בעמותה או לא.

בית החינוך מתמודד עם אתגרים תקציביים, ובהם צורך נרחב בהשקעות בתשתיות ובנית כיתות חדשות. מדיניות **"אופק"** הינה לשמור על מספר תלמידים מצומצם בכיתה (25–27 במקום 39 לפי תקן משרד החינוך), צעד המצריך פתיחת כיתות נוספות ומעלה את ההוצאות. כדי לאפשר מהלך זה, צומצמו הפעילויות החברתיות ואורכם של הטיולים השנתיים.

בני הנוער ועבודתם בקהילה

נושא משמעותי נוסף שנמצא על שולחננו הוא עבודת בני הנוער בענפי הקיבוץ – אנו בוחנים את הערכים עליהם מושתתת עבודת הנוער מול השיקולים התקציביים של מערכת החינוך. חשוב לנו לחבר את הנוער לעבודה בענפי הקיבוץ, לשם כך עלינו להגדיל את תקציב החינוך.

נשמח לשמוע את דעתכם ומחשבותיכם, הורים וחברי קהילה.

מועצת מטה אשר יזמה את הקמת "מועצת ה-70". מהלך שיימשך כמה שנים לעיצוב עתיד מערכת החינוך. את הפרויקט מובילים **אייל רייז ואייל רם,** פרויקטור חינוך.

מועצת ה-70 היא גוף רב תחומי ומגוון מאד. נמצאים בו נציגי הישובים בתחומי עשייה שונים, שחברו יחד לדון בקידום מערכת חינוך חדשנית, מתקדמת וערכית. למפגש שולחנות עגולים הוזמנו חברי כל הקהילות להביע את דעתם ורצונם, מתוך מפגש זה נוצרו קבוצות ענין שפועלות באתגרי החינוך העתידי:

- פיתוח אמון וגאוות יחידה.
- שמירה ופתוח של הרצפים החינוכיים.
- החינוך הפורמלי והאי פורמלי.
- החינוך הסביבתי.
- החינוך המיוחד במטה אשר.
- מצוינות כערך.
- פתיחה או שמירה על אזורי בחירה בחינוך העל יסודי.
- דמוקרטיה - איך מנרמלים מצב לא נורמלי ושמירה על זכויות אדם (עדיין לא הוחלט).

נשמח לשמוע תגובות והארות.

חיילים וחיילות תושבי מטה אשר -
לקראת שחרור?

בדקו את זכאותכם.ן למפגש מידע לקראת ההכנה לאזרחות!

מפגש וסדנה במיוחד לתושבי הפריפריה במועצה האזורית מטה אשר. אז אם אתם.ן עתידים.ות להשתחרר עד 15.7.26 – **צרו קשר בהקדם!**

לפרטים נוספים, שאלות ובדיקת זכאות – אופיר, מרכז צעירים מטה אשר –
04-9005241 / 050-6671253

מילים לסיום אליפות משפחות בכדורעף - סוכות 2025

במרוצת השנים בה מתקיימת אליפות הכדורעף בקיבוצנו, היה אבא שלנו שותף פעיל ובין מארגניה הראשיים. חשובה מאוד הייתה לו ההשתתפות וההתגייסות של משפחות, חמולות וקבוצות ארעיות שנרשמו לטורניר, מקטן ועד גדול, נערים ונערות, גברים ונשים.

זו השנה הארבע עשרה בה מתקיימת האליפות לזכרו של אבא שלנו, וכבכל שנה גם השנה - האירוע הוא משמעותי ומרגש עבורנו, מקרב אותנו לאדם שהיה ושכל כך אהבנו.

לכל מי שהכיר ולאלו שלא זכו - נציין שהספורט, והכדורעף בפרט, היו בנפשו לאורך כל שנות חייו הבוגרים, מהנערות ועד לאחרית ימיו. כשחקן פעיל בקבוצת עין המפרץ בזמנו, וכמאמן במטה אשר ובנבחרת הנוער של ישראל, הטמיע את יסודות הכדורעף בדור הצעיר ונתן את כל הלב והנשמה בחינוך לערכי ואהבת הספורט. הכדורעף זרם בדמו, האהבה והלהט שהמשחק עצמו ואימון דור העתיד העניקו לו - כל אלה יחדיו הצליחו לחדור אלינו, ילדיו ונכדיו. בבתים שהקמנו אנחנו ילדיו, בנכדים שנולדו לו, בכולם - האהבה והתשוקה לספורט חיה, קיימת ובוערת.

אנו רוצים להודות מקרב לב לכל מי שלקח חלק בהפקת וארגון הטורניר. לאלו שמאחורי הקלעים ומלפניהם: **דנה, רווית וצפריר**. לשחקנים, לשחקניות, לחובבנים ולחובבניות, לשופטים שהגיעו במיוחד לאירוע, ולכל מי שהזיעו על המגרש, ובעצם השתתפותם חלקו לאבא שלנו את הכבוד המגיע לו. אנו סמוכים ובטוחים כי הוא רואה ומלווה אותנו מלמעלה, וליבו מתמלא גאווה לנוכח קיום המפעל הספורטיבי המרגש הזה, מדי שנה בשנה.

בהזדמנות זו חשוב לנו לציין ולהזכיר את אלו שכבר לא איתנו פיזית על המגרש, אך הנשמה והלב לא שוכחים לעולם:

לין דפני - משפחה שלנו, אהובה שלנו – יוגי, יהלי ועדן שיחקו, משחקים, שותפים ופעילים בטורניר מדי שנה.

עידן רז – חבר קרוב, הלב של קבוצת משפחת רז, תמיד היה שותף בטורניר, משחק ונלחם עבור קבוצתו.

עידו בן צבי – חבר קרוב, בן קיבוץ שמרת, ששיחק בקבוצתנו כמה שנים והיה חלק בלתי נפרד מאיתנו, אשר נפל בעזה במלחמת חרבות ברזל.

ואחרונים - שופטי הטורניר שהלכו לעולמם לאחר טורניר 2024, **אברי הנדלר ומאיר כץ**, ששפטו במהלך שנות הטורניר ותודתנו להם על כך.

תודה רבה לכולכם, ונתראה בטורניר בשנה הבאה.

משפחת עצמון על שלוחותיה.

כדורעף

ליגת העל נפתחה, והאדומים רשמו שני ניצחונות!
מתוך דף הפייסבוק של הקבוצה ואתר איגוד הכדורעף.

יום שלישי 21.10 - הפועל גליל מטה אשר/ עכו - מכבי SVA רחובות 3:0

מטה אשר/עכו הפיינליסטית בגמר הפלייאוף פותחת היטב את העונה עם ניצחון חלק בשלוש מערכות על רחובות. השחקנים של **נועם כץ** ממטה אשר שלטו במשחק, ונראו מצוין כבר במשחק הראשון של העונה (25: 13, 25: 13, 25: 13).

במטה אשר הצטיינו רדזיוק ומרון עם 11 נקודות כל אחד, כאשר לנועם אריאל היו 4 אייסים. ברחובות הצטיין ביג'לוביץ עם 10 נקודות.

יום רביעי 29.10 - הפועל גליל מטה אשר/ עכו - מכבי מוסינזון הוד השרון

מטה אשר יצאה למשחק חוץ ראשון העונה בהוד השרון. עונה שעברה הקבוצה פגשה את הוד השרון באותו המחזור - נגמר 3: 1 אחרי משחק קשה. למשחק העונה הקבוצה הגיעה הרבה יותר מוכנה, אגרסיבית, ועשתה את המשימה עם 3: 0 חלק (25: 14, 25: 18, 25: 20).

נועם אריאל המוסר והקפטן של הקבוצה שומר שבוע שני רצוף על הדירוג הגבוהה בקבוצה (7.5), עם משחק יציב ומעט מאוד טעויות.

אנוש שטיפט חוזר לספרות כפולות עם דירוג 5.8 ו-67% בהתקפה. הקצב שלו עם נועם אריאל נראה טוב העונה, ונראה ששיתוף הפעולה ביניהם יניב פירות העונה.

המשקים הבאים:

יום ג' 04.11, 19:00 – נגד הפועל כפ"ס בהיכל נעמן

יום ג' 11.11, 20:30 – נגד מ.ס עילבון באולם פיס עילבון

יום ג' 18.11, 19:00 – נגד הפועל אריות ירושלים בהיכל נעמן

יום ג' 25.11, 19:00 – נגד מכבי ת"א בהיכל נעמן

ביום שבת ה-1.11
17:00-19:00 בהיכל נעמן

חדשות טובות ממרפאת שיניים הרמוניה

אנו גאים ושמחים להציג את **ד"ר בועז פרנקל**, רופא שיניים כירורג מומחה מבית חולים רמב"ם, שהצטרף לאחרונה לצוות הרפואי של מרפאת שיניים הרמוניה.

ד"ר בועז פרנקל מביא עמו ניסיון עשיר של שנים רבות בתחום הכירורגיה פה ולסת, תוך שילוב של יחס אישי ומקצועיות בלתי מתפשרת, וכמובן טיפול בטכנולוגיות המתקדמות ביותר. כמו כן, ד"ר בועז פרנקל אינו רק רופא שיניים אלא גם רופא כללי, אשר סיים בהצטיינות לימודי רפואה בטכניון וסטאז' ברפואה בבית חולים גליל מערבי. בנוסף לעשייה הרפואית המרשימה, ד"ר בועז פרנקל הוא נבחר לאחד מהרופאים המובילים בישראל, ונמצא ברשימות היוקרתיות של Forbes תחת מדור "הרופאים הטובים בישראל".

צוות מרפאת שיניים הרמוניה, הפועל תחת ערכים של אמון, אסתטיקה ורפואה מותאמת אישית, מציע מגוון טיפולים מתקדמים – מהשתלות שיניים ועד טיפולים כירורגיים מורכבים, והכול בגישה מקצועית רגישה ונעימה, ושיתוף פעולה בין הצוות הרפואי. אנו בטוחים שמטופלינו ייהנו מהמקצועיות, המסירות והחיוך שמביא עמו ד"ר בועז פרנקל, ומזמינים אתכם להגיע, לשאול, להתייעץ – ולצאת עם חיוך.

052-6150967 - מרפאת שיניים הרמוניה עין המפרץ, ניתן להשאיר הודעות.

להתראות,
צוות המרפאה

הרמוניה
רפואת שיניים ואסתטיקה

מהתברואה/ חופית

לתשומת לבם של עוברי הדירות, ולכלל החברים ותושבים:

בנוגע להשלכת אשפה על כל סוגיה - גרוטאות, נעליים, תיקים, בגדים, ספרים, כלים, בקבוקי שמן בישול שרוף, פסולת בניה ועוד - **אין להניח על הפחים, או על משטח עמדות הפחים או בסמוך לעמדות הפחים.**

איפה כן להשליך:

- חפצים תקינים אפשר להשאיר על השולחן מחוץ לחוות המחזור.
- גרוטאות יש להשליך למיכל אשפה גדולה שנמצא לכיוון היציאה לרפת אחרי הגשר משמאל.
- ואפשרות נוספת - הנוי ותשתיות נותנים שירות פינוי גרוטאות בתשלום סמלי.
- קרטונים - רק בכלוב הקרטונים, בלי הקלקר!
- פינוי פסולת בניה יש לתאם לאן מול התשתיות.

חופית קלברג - תברואה ונראות החצר

סופר פארם החדש בעין המפרץ מחפש עובדים!

ניתן להשתלב במשרה חלקית/ מלאה, עבודה במשמרות ומאוד יכולה להתאים לסטודנטים/חיילים (עם אישור עבודה) ותלמידי י"ב עם זמן פנוי.
לפרטים ניתן לפנות למיטל 050-8900407-

סבבא/ מיכאל

בסבבא שתי מסגרות של טיולים – סיורים וטיולים.

סיורים – סיורים הם לרוב קצרים. יוצאים אחרי ארוחת הבוקר וחוזרים עד 14:00 לארוחת צהרים. סיורים נערכים באזור הקרוב. רוב הסיורים הם עצמאיים שלנו בלבד. בסיורים אנו מזמינים גודל אוטובוס לפי מספר הנרשמים.

טיולים – טיולים הם ארוכים יותר, ושעת היציאה והחזרה נקבעים ע"פ סביבת הטיול והאתר הראשון. לצערי, מערכת הכבישים בישראל מפגרת בהתפתחותה, והפקקים ארוכים ומעצבנים כמעט לכל אורך היום (אבל בסוף תמיד מגיעים). רוב הטיולים (שישה בשנה) הם טיולים משותפים לנו ולכפר מסריק. השותפות ממלאה לנו את האוטובוס, מוזילה את הטיול (מדריך ואוטובוס), ומעשירה אותנו במפגש נחמד עם חברי כפר מסריק.
הטיולים נערכים ברובם בימי רביעי, והמקומות באוטובוס מחולקים שווה בין הקיבוצים, כך שבשלב ראשון כל קיבוץ מקבל **25 מקומות מובטחים**. בימי ראשון, ארבעה ימים לפני היציאה לטיול, אנחנו בודקים את מספרי הנרשמים בכל קיבוץ, ומעבירים מקומות פנויים מקיבוץ לקיבוץ (לרוב מכפר מסריק אלינו).

- אנו משתדלים בכל סיור וטיול לעשות הפסקה של קפה ומאפה.
- אורחים – אנחנו מאפשרים ליוצאים לטיול להזמין בני משפחה/חברים לטיול **על בסיס מקום פנוי.**
- ארוחות בוקר וצהרים משותפות או עצמאיות (קראו בפרסום). בכל מקרה כדאי להביא לטיול סנדוויץ', פרי, חטיפים וכמובן מים.
- ביטול הרשמה לטיול – הודיעו על ביטול ההרשמה לטיול כמה שיותר מוקדם. הדבר מאפשר לנו להודיע לאתרים, לצרף חברים שברשימת ההמתנה ולקבוע מחדש את גודל האוטובוס (יש הבדלים בעלות). הביטולים ברגע האחרון מקשים עלינו מאוד מבלי אפשרות לשנות משהו. חברים שמבטלים ב-24 השעות שלפני הטיול יחויבו בהוצאות קבועות (אם יהיו) על התחייבויות שאי אפשר לשנות, כגון – הזמנת מקומות במסעדות, התחייבות למינימום בכניסה לאתרים, שינוי הסכום בצ'ק שהכנו וכדי'.

הטיולים והסיורים הבאים:

- ♥ סיור ב- 12.11 לאורות רבין וחפציבה.
- ♥ טיול ב- 24.12 לירושלים באמצעות רכבת ואוטובוס

➔ פרטים בפרסום

צוות הטיולים: אראלה, יעל, דפנה, עירית ומיכאל.

טיול שביל ישראל - שביל פסגה וירידה מההר

יום ה' 6.11.2025

נטייל בשביל פסגת הר מירון ולמורדותיו, עם פריחה סתווית, תצפיות מרהיבות וחורש ים תיכוני.

דרגת קושי – בינונית ★ אורך המסלול כ-8 קילומטר, יש אפשרות לקצר ★ המסלול אינו מישורי, רובו בירידה, עם חלקים קצרים מעט מאתגרים.

שעות הטיול בין 7:00-16:00. עלות: 200 ₪, תשלום בקישור שיישלח.
הדרכה: חמוטל – 052-3850107. כולל ליווי חובש.
היציאה באוטובוס מתחנות במטה אשר.
המעוניינים מוזמנים לפנות לעירית דקל.

עמותת הוותיק

שלומות מהספריה/ איילת

ואף על פי כן החיים, ואף על פי כן אהבה.
רָאֹה עוד נראה את שער הלב
נפקח אל עולם של תקווה.

(אמיר אור)

החלונות מצוחצחים, הדלתות פתוחות, והספרים מאווררים. מוזמנים בחום לבוא לספריה לשאול ספרים, לקרוא עם הילדים בחלל הנעים והמרווח ולהנות מזמן של יחד שקט.

זמני הפתיחה:
בבוקר בימים - א' ב' ד' ה', בשעות 09:00 - 13:30.
אחה"צ בימים א' ב' ד', בשעות 16:00 - 18:00.
יום ו' 10:00 - 12:00.

חדר העיון פתוח כל הזמן לסטודנטים ולחברים שעובדים מהבית ורוצים סביבה שקטה לעבודה.

בקשה מיוחדת - נשמח שספרים של הספריה שיושבים אצלכם ואולי נשכחו יחזרו אלינו. ובבקשה לזכור לרשום את הספרים שלוקחים מהספריה אם אנחנו לא נמצאות.

בברכה,
צוות הספריה - בתיה ואיילת

הַתַּצְפִּיתָנִית בְּתּוֹ/ אסא ארנון

"שיר אחד בשבוע"

הִשְׁכִּימָה קוּם בַּבֹּקֶר, בית הוריה
עַל הַשֶּׁלְחָן עֲדַיִן פְּרוּסַת עוּגָה חוּמָה
עִם שְׁיָרֵי מִסְפָּר עֻשְׂרִים לָבָן
מֵעֶרֶב אֶתְמוֹל שֶׁל בַּגְרוּתָהּ,
סַלְסָלָה שֶׁל אַגָּסִים בְּשֵׁלִים
נוֹטְפִים כָּתֹם מָתוֹק
וּבְרָכוֹת הַחֲבֵרוֹת בְּשֶׁלַל צִבְעֵי הַקֶּשֶׁת
פְּזוּרוֹת סָבִיב־סָבִיב.
עֲרֵמַת שִׁמְחָה עֲדַיִן
גָּדְשָׂה אֶת שֻׁלְחַן הָעֵץ הַטּוֹב
בַּיּוֹם שֶׁאַחֲרֵי.
הַשִּׁמְלָה הָאֲדֻמָּה קָפְלָה אֶל הָאָרוֹן,
וּבְעֵינַיִם טְרוּטוֹת שֵׁנָה טרופה
עָטְפָה עַצְמָהּ, לְאַט־לְאַט בְּבִגְדֵי צֶבַע הַזַּיִת
עִם סִכּוֹת נְחֹשֶׁת-הַקְּצָנָה.

אֲבִי בִּתּוֹ מַבִּיט בָּהּ
מְבֻלְבָּל קְמְעָה מוּל עֲלוּמֵי נְשִׁיוּתָהּ,
מִחוֹ בְּלֹא מוּדָע חוֹשֵׁב אֲרִיג חַיֶּיהָ,
שְׁתִי יַלְדוּתָהּ, וֶרֶדָּה וַעֲגָלָה
עִם תַּלְתַּל סוֹרֵר וּמְהַתֵּל,
וערב צְמִיחַת הָרְצִינוּת שֶׁל נַעֲרָה חוֹקֶרֶת,
וְאִמָּא, מַעֲשִׂית כְּכָל הָאִמָּהוֹת,
מְבִיאָה שַׁקִּית-פֵּרוֹת שְׁקוּפָה לַדֶּרֶךְ
וְכָרִיךְ טָעוּן כָּל טוּב
ולדרכה יוֹצֵאת,
לְשׁוּרוֹת הַמְּסַכִּים הָאֵפֹרִים
שֶׁל יְחִידוֹת הַתַּצְפִּית בִּקְצֵה הַגְּבוּל
כְּדֵי לַחְזֹר מֻתֶּשֶׁת עוֹד שְׁבוּעַיִם,
לִישֹׁן לַיְלָה כְּתִינֹקֶת,
וְלַשִּׁמְלָה הָאֲדֻמָּה.
הִשְׁכִּימָה בֹּקֶר...
לֹא חָזְרָה.

מדוע חדר האוכל היה סגור בערב חג שמחת תורה?
כאשר היה סגור בערב שבת שאחרי כיפור. יום כיפור חל ביום חמישי והינו יום לא קל לצמים, לכן קיבלתי בהבנה שמיום רביעי ועד סוף השבוע חדר האוכל יהיה סגור.

לעומת זה, ערב שמחת תורה חל ביום שני, שלפניו היה יום חול רגיל. ציפיתי לארוחת ערב חגיגית בערב שמחת תורה, בוודאי לאור החדשות הטובות על שחרור החטופים והפסקת המלחמה, ובהחלט התאכזבתי שלא כך קרה.

שוש עמית

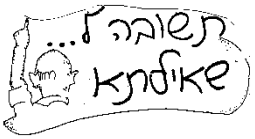

השנה כלל מועדי החגים נחגגו וצוינו באמצע השבוע (ימי חול), מה שהגביל מאוד את פעילות צוותי ענף המזון.
בשנים האחרונות חלה ירידה משמעותית בקרב החברים והתושבים המגיעים לארוחות החג, ולכן גם התחלנו לקיים הרשמות מראש. לדוגמא - לערב ראש השנה נרשמו 12 איש בלבד.
לקיים ארוחת חג או כל ארוחה שהינה מחוץ לנורמה דורש מצוות שלם התארגנות מורכבת ויקרה.
בהמשך לתשובתי, אנו מממשיכים לאפשר לכל אחד להגיע יום קודם ולרכוש ארוחת חג ישירות מהמטבח.

אושרית אבו חצירה – מנהלת ענף המזון

לצורך היכרות הדדית

לפני שני עלונים פרסמנו תמונה של צעירים מהקיבוץ, וביקשנו מהחברים לספר לנו מי הם אותם צעירים. זאת מפני שהקיבוץ גדל, כבר לא כולם מכירים את כולם, ואנו רוצים לעודד היכרות הדדית. היוזמה שלנו נחלה הצלחה כל כך גדולה, שאף אחד לא פנה אלינו. יחד עם זאת, המטרה – לעודד היכרות - נותרה בעינה. הפעם מצורפת תמונה של אחת הקבוצות שהשתתפו בטורניר הכדורעף האחרון. אם תספרו לנו מי בתמונה, נפרסם זאת בעלון הבא. צילמה: מיה עצמון.

חייו של תינוק בן שנה וחצי ניצלו במרכז הרפואי לגליל

לאחר שבלע סוללה/ גל זייד, דובר המרכז הרפואי לגליל

ניתוח חירום, שבוצע במרכז הרפואי לגליל בנהריה, הביא להצלת חייו של תינוק כבן שנה וחצי שבלע סוללה. התינוק, שמתגורר באחד הכפרים בגליל, הובא עם הוריו למיון ילדים בשעת לילה מאוחרת, לאחר שסבל מקשיים בבליעה, הזלת ריר והקאות.

משיחה שנערכה עם הורי התינוק עלה חשד שבלע סוללה של שעון ישן.

בצילום רנטגן דחוף שבוצע, התגלה גוף זר עגול התקוע בוושט, שאכן נראה כסוללה. מכאן הפך הזמן לקריטי, מכיוון שסוללה התקועה בוושט עלולה לגרום לנזק מיידי ולעיתים בלתי הפיך. בעקבות זאת הוכנס התינוק לניתוח חירום, במהלכו הוכנס אל תוך הוושט - בפעולה הנקראת "אסו-פגוסקופיה" - מכשיר דק דמוי צינור, כדי לאתר את הגוף הזר. לאחר איתורו נשלפה הסוללה באמצעות מלקחיים ע"י ד"ר נתנאל איזנבד, רופא מומחה אא"ג, וד"ר צוף ברסודסקי, אף היא רופאה מהמחלקה.

בתום הניתוח הועבר התינוק לאשפוז במחלקת ילדים, כשהוא במצב טוב, ובקרוב אמור להשתחרר.

ד"ר מעיין גרובר, מנהל יחידת אף-אוזן-גרון ילדים, הסביר כי בליעת סוללה היא דבר מסוכן במיוחד לתינוקות ולפעוטות, ואם אינה נשלפת מהגוף תוך שעות ספורות - עלול להיגרם נזק בלתי הפיך, ואף מצב של סכנת חיים. "מגע בין הסוללה והרוק גורם לתהליכי קורוזיה וכווייה כימית. הדבר עלול להוביל לכוויות חמורות, קרע בוושט, דימום, זיהום ופגיעה בכלי דם סמוכים. בנוסף, סוללה התקועה בוושט עלולה לחסום את צינור העיכול ולפגוע בנשימה ובבליעה".

כמו כן הדגיש כי יש לשמור על סוללות הרחק מהישג ידם של תינוקות ופעוטות (בעיקר סוללות כפתור קטנות), ובמקרה של חשד לבליעת סוללה - חשוב להגיע בדחיפות לחדר מיון הסמוך למקום המגורים - גם אם הילד נראה רגוע ונינוח. כמו כן הוסיף כי בשום אופן אין לגרום לבולע הסוללה להקיא, או לתת לו אוכל ו/או שתייה.

ד"ר גרובר הציע פתרון זמני מעניין במקרה זה, שעשוי להפחית את הנזק מבליעת סוללה: "מומלץ לתת לבולע הסוללה כמה כפות דבש (בשני סייגים: כאשר מדובר במטופל מעל גיל שנה, כי הדבש אסור לתינוקות עד גיל זה, וכאשר לא ידועה אלרגיה לדבש). הדבש מגן על הוושט מפני הכוויות ומפחית את הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מהבליעה - דבר המהווה פתרון זמני עד ההגעה לחדר ניתוח".

הסוללה תקועה בוושט, צילום רנטגן ←

ד"ר נתנאל איזנבד והסוללה →

מתוך הפייסבוק "ממים של קיבוצניקים:

מבחר חידודי לשון:
באג במחשב – שתיקת הקבצים
משוגע ללחם – פסיכו-פת
חלום של כל מורה – גיר אוטומטי
גול – בעיטה בעיתה
הנחת רעפים – ארגון גג
קורס מצילים תורני – תורת מושה
מיטה זוגית ענקית – דו-נם
אשף לשון – מג-ניב
מי שבניו ערקו מהצבא – אבי העורקים
כותרת – ראש הנקרא
אדנית מרהיבה – גן אדן
ממטרה – השקאה לטווח ארוך
קלמר – בית הלורדים
תאומים זהים – היינו אח
מגזים בהקפאה – מפריז
מיקסר – התנועה לסחרור העיסה

ספורט:
הודעה משותפת על ניצחון ישראל על צרפת בכדורסל:

אנו, החתומים מטה, מבקשים להבהיר את עמדתנו לגבי אירועי משחק היורובאסקט בין ישראל לצרפת.
לישראל, כמובן, יש את הזכות לשחק כדורסל. כל אומה ראויה להזדמנות להתחרות בזירה הבינלאומית – לכדרר, למסור, ואפילו—במידה מסוימת—לזרוק שלשות.
אבל במקרה הזה, ישראל הלכה רחוק מדי. ניצחון 82–69 לא יכול להיות מוצדק. הוא היה בלתי פרופורציונלי, מופרז, ומשאיר את צרפת פגועה עמוקות. אנו קוראים לאיפוק מידי במשחקים הבאים, ולהתחייבות מחודשת ל"פתרון שתי הקבוצות" במגרש—כך ששני הצדדים ירגישו שצברו מספיק נקודות כדי לשמור על כבודם.
אנו מפצירים בשופטים בינלאומיים לוודא כי פעולותיה של ישראל בכדורסל יישארו פרופורציונליות, מדודות, ובהתאם לסדר הספורטיבי המבוסס על חוקים. עד אז, איננו יכולים לעבור על כך בשתיקה.

עמנואל מקרון, נשיא צרפת
מארק קרני, ראש ממשלת קנדה
קיר סטארמר, ראש ממשלת בריטניה

החטוף שעדיין לא שב/ נפתלי חן

המטוס התפוצץ והחל להתפרק לגורמים. רון ארד הנווט הבין מהר את הסיטואציה, משך בידית של כיסא המפלט, וצעק במערכת הקשר "אנחנו נוטשים, אנחנו נוטשים!"

השבוע לפני 39 שנה, בתאריך ה-16 באוקטובר 1986, שישית מטוסי פנטום הוזנקו להפציץ בסיס של מחבלים על יד צידון. בצמד האחרון היו הטייס ישי אבירם והנווט רון ארד (בתמונה). זו הייתה משימת הפצצה אחת מיני רבות שקרו באותם השנים, לא היה חשש ממטוסי אויב, ויחד עם זאת כוננות מבצעית כתמיד. כאשר התקרבו אל היעד אבירם שחרר את הפצצות ושמע אותן פוגעות במטרה "טק, טק, טק טק".

אבל אז הכל השתבש. אחת הפצצות במשקל של כ-400 ק"ג התפוצצה ממש מתחת לכנף. המטוס החל להתפוצץ ולהתפרק, הטייס אבירם איבד את הכרתו מעוצמת ההתפצצות, רון ארד הנווט מיהר למשוך בידית של כיסאות המפלט וצעק בקשר "אנחנו נוטשים!" שניות לאחר מכן המצנחים נפתחו, והם החלו נופלים אט אט לקרקע.

מצנחים בשמי לבנון, סיוט שאף אחד לא דמיין אותו, ומתוך כך גם אף אחד לא היה מוכן אליו. כוח החילוץ שאמור להיות תמיד בכוננות ובמוכנות כלל לא היה באזור, וייקח לו שעות עד שהצליח להגיע אל המקום. כאן כבר נחרץ גורלו של רון ארד.

מחבלים מארגון אמל ראו את המטוס שהתרסק. הם ראו את המצנחים בשמיים, והחלו מתקדמים במהירות הבזק אל אתר הנחיתה וההתרסקות על מנת להגיע ראשונים אל החיילים הישראלים. חיל האוויר ניסה לעכב את המחבלים על ידי ירי לכיוונים, בומים על קוליים וצליפות, אך שעון החול הלך ואזל.

ישי אבירם נפל בתוך ואדי, בתוך שיחי פטל גדולים שהסתירו אותו. הוא הדליק את מכשיר הקשר, והצליח - רק בשעות החושך המאוחרות - להכווין את כוחות החילוץ אליו. השמחה הייתה גדולה על ההצלחה הכבירה!

אך רון נותר מאחור. לא נעשו ניסיונות לחלצו, והוא נפל בידי מחבלים מארגון אמל. הצמרת הביטחונית נשמה לרווחה, "עם ארגון אמל אפשר לדבר", אך לצערנו לא זאת הייתה הסיטואציה. רון נעלם, וגורלו לא ידוע עד היום, גם 39 שנים אחרי...

בתפילה להשבתו עם שאר חטופינו.

שלח לעלון: מוכה. מתוך פרסומיו של נפתלי חן בקבוצת "היסטוריה על הדרך".

דרוש/ה עובד/ת במשתלה

נשמח לגייס עובד.ת שמסוגל.ת ומעוניין.ת:

- לעשות עבודה פיזית
- להכיר את תחום הצמחים - לייעץ ללקוחות
- לתת שירות מקצועי ומאיר פנים
- להפעיל קופה
- לעבוד בצוות

עבודה באוויר הרגועה של פרחים וצמחיה, שעות עבודה נוחות

לכל המעוניין – יש לפנות לטלי סגל, מנהלת משי"א - 052-7476123, או במייל: masha@ein.co.il

